

PROP DE VOSALTRES

Vacances i festes patronals

Molts comencen ara els seus dies de vacances. El terme descans es converteix en aquests dies en un dels més utilitzats. Mentre, moltes persones no tenen feina en tot l'any. Quanta diferència produïm en el si de la nostra societat! En qualsevol cas, em sento obligat en aquesta última glossa del curs a desitjar-vos un bon descans. També, convidar-vos a la reflexió.

És un costum molt arrelat, sobretot entre els joves, el d'assistir i introduir-se, en aquest temps estiuenç, en el dinamisme que es viu als carrers i places amb motiu de les festes. A Lleida i altres poblacions ja van començar el mes maig.

Sembla impossible per a l'ésser humà prescindir de la festa. Per molts problemes i mancances que suporti la nostra societat, l'ésser humà necessita exterioritzar en comunitat els seus sentiments de celebració i alegria. Periòdicament necessitem trobar-nos per manifestar el nostre content, sigui per un esdeveniment familiar o per recordar un fet de la nostra història. I això ho podem compatibilitzar solidaritzant-nos amb d'altres, davant successos dramàtics o tragèdies. Una cosa no treu l'altra. Com també podem dir que l'ésser humà desenvolupa un treball determinat com a cooperador necessari per dominar la creació. O és un ésser que pensa, que resa, que es relaciona amb immensa tendresa o, pel contrari, amb la pretensió de dominar i destruir. Totes les facetes són susceptibles de ser viscudes. I de forma simultània.

En el cas de la festa, recollint les nostres tradicions i la nostra fe, els cristians necessitem celebrar-la amb la mirada posada en Déu, Pare de tots, que ens ajuda a descobrir la transcendència de l'alegria compartida amb els germans. En aquests moments, volem que el missatge de Jesucrist envaeixi el nostre cor perquè la nostra alegria sigui completa. Una alegria que no prové del soroll exterior, siguin cants o crits, sinó del diàleg, de la trobada, de l'acollida, de l'hospitalitat i del saber compartir. La qualitat cristiana de les persones es nota quan saben prioritzar el fonamental i posposen l'accessori. Tot això, amb l'estil de l'Evan-

geli, que potencia la dignitat i la igualtat de l'ésser humà.

A més de les vacances estiuenques, en molts pobles, hi ha les festes dedicades a la Mare de Déu o a determinats sants. Són els patrons de cada població, la intercessió dels quals els seus habitants demanen. El component festiu s'uneix a l'experiència religiosa cristiana. Tots dos sentiments, si són viscuts d'una manera equilibrada, expressen diversió individual i proximitat compartida amb els semblants. No caiguem en l'egoisme i busquem la solidaritat. No ens conformem amb el soroll extern i tractem d'arribar a l'interior dels cors.

Us animo a acostar la vostra ment a la trajectòria vital dels vostres patrons. Us donaran autèntiques lliçons d'humanitat i de divinitat. Podreu aprendre l'austeritat de vida, la humilitat en el tracte, la fortalesa en la fe, a compartir els béns amb els altres, el servei o diaconia als més necessitats i la recerca sincera de la veritat.

Que el descans de l'estiu us reporti nous estímuls per afrontar un altre període més o menys rutinari de la vida.

Demano a Déu que sapiguen viure bé les vostres festes. Amb seguretat ens donaran moltes alegries i també ens proporcionaran oportunitats per a estimar, acceptar i acollir els altres, creant una profunda i extensa fraternitat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els professors de l'Episcopal participen del Jubileu de l'Any Sant de la Misericòrdia

Un centenar de professors del Col·legi Episcopal, el passat 17 de juny, van pelegrinar fins a la Catedral de Lleida per guanyar el Jubileu de l'Any Sant de la Misericòrdia.

El bisbe Salvador els va rebre i tot seguit van entrar per la Porta Santa. A continuació van celebrar l'Eucaristia de final de curs presidida pel nostre Bisbe i que també van concelebrar Mn. Manel Mercadé i Mn. Víctor Martínez. Alguns

professors es van encarregar de l'acompanyament musical, d'altres van col·laborar amb les lectures i també amb les pregàries i l'acció de gràcies.

Després d'esmorzar va ser el torn de la III Jornada Pastoral. En petits grups van compartir diverses propostes pastorals.

Finalment els professors, amb les seves aportacions, van participar de la pregària final a la capella de l'escola.

ANY DE LA MISERICÒRDIA
EN DOS MINUTS

Ensenyar a qui no sap

L'obra de misericòrdia «Ensenyar a qui no sap» és un camí per a fer arribar la benaurança a la vida de les persones. Benaurança, que desplega tota la seva capacitat de donar sentit i

orientació a la seva vida, d'establir vincles i relacions, i, per tant, de recrear-la amb el seu treball.

Per això, l'educació contempla totes les dimensions de la persona. Quan diem educació global, parlem d'educació en relació a la veritat, a la comprensió de com és el món, de com és la persona i la relació amb els altres. I per tant, de les habilitats i els llenguatges que ens permeten realment desvetllar tot això, per a ser efectius recreadors d'aquest món en el qual vivim.

L'obra de misericòrdia, doncs, és posar èmfasi què els cristians i també aquells homes i dones de bona voluntat, que vulguin realment viure en sintonia amb ella, hem de fer mans i mànigues perquè es respecti aquesta oferta i aquesta promoció de totes les condicions, llenguatges i habilitats de la persona, que li permetin realment ser la protagonista de la seva vida.

De fet, Jesús així ho va fer; bàsicament la seva acció va consistir a guarir. Curar les ferides de la vida i mostrar el sentit que tenia aquesta vida, donant-li esperança i suport amb el seu testimoni i amb el seu acompanyament.

Per tant, l'obra de misericòrdia «Ensenyar a qui no sap» no és simplement una obra teòrica; és una obra que ens implica amb les persones i en la seva promoció.

Mn. Lluís Sallán

Missa de Festa Major a la Mariola

Els veïns del Camí de la Mariola van participar, el diumenge 26 de juny, en la missa de Festa Major en honor al seu patró, sant Jaume. La celebració va tenir lloc al pati de l'escola de Malgovern, espai on es van celebrar també els actes d'aquesta festa. Mn. Manuel Anglès va presidir l'Eucaristia, que també va comptar amb la participació de les pubilles i els hereus i veïns, de totes les edats. Després, l'Associació de Veïns del Camí de la Mariola va homenatjar els nous nats, els avis més grans i un matrimoni que celebrava les bodes d'or.

Celebració de Sant Joan Baptista

La parròquia de Sant Antolí d'Aitona i la parròquia de Sant Joan de Lleida van celebrar, el passat 24 de juny, la festivitat del patró del Bisbat amb sengles misses.

Mn. Joan Ramon Ezquerri i Mn. Joan Mora van concelebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan de Lleida, recordant que sant Joan Baptista és un dels patrons de Catalunya, així com patró del nostre Bisbat. Al sortir de la missa, tots plegats van gaudir d'un refrigeri organitzat per uns feligresos als porxos de la plaça la Sal.

Per un altre costat, com cada any, el dia de Sant Joan, de bon matí, un bon grup de feligresos d'Aitona van cele-

brar l'Eucaristia a l'ermita de St. Joan de Carratalà. És l'únic dia de l'any que s'hi celebra missa. A l'acabar, els presents van cantar els Goigs en lloan-

ça de Sant Joan i de la Verge dels Coloms i van venerar la medalla de la Verge. Després, els assistents van compartir un esmorzar.

Final de curs de l'Escola de Fe i Vida

A finals de juny es va celebrar, a la sala parroquial de la població de Juneda, la cloenda de l'Escola de Fe i Vida. Hi han participat les parròquies de les Borges Blanques, Juneda, Torregrossa, Puiggròs i la

Floresta. El ponent i moderador va ser Mn. Daniel Gómez, el seu rector.

Aquest any, el curs ha versat sobre les obres de misericòrdia. Així, durant les seves sessions es van desenvolupar les catorze obres de misericòrdia; l'últim dia es va dedicar a fer-ne el resum, així com a una valoració general del curs.

Les sessions es van portar a terme de forma alternativa a les Borges Blanques, Juneda i Torregrossa. Mn. Daniel va expressar la seva satisfacció per l'aprofitament així com per l'assistència, encoratjant tothom a continuar el proper curs.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

ALc 10,25-37. Un mestre de la Llei posa a prova Jesús amb aquesta pregunta: «Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» (v. 25). Jesús li demana que es respongui ell mateix, i ell dona la resposta perfecta: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix» (v. 27). Jesús conclou: «Fes això i viuràs» (v. 28).

Aleshores aquell home li fa una altra pregunta: «I qui són els altres?» (v. 29).

Vés i fes tu també igual

I Jesús respon amb una paràbola que presenta un sacerdot, un levita i un samarità.

En el camí de Jerusalem a Jericó el sacerdot i el levita es troben un home moribund que els lladres havien atacat, robat i abandonat.

La Llei del Senyor en situacions similars preveia l'obligació de socórrer-lo, però tots dos van passar de llarg sense aturar-se. Tenien pressa.

Aquí la paràbola ens ofereix un primer ensenyament: no és automàtic que qui freqüenta la casa de Déu i coneix la seva misericòrdia sàpiga estimar el proïsme. No és automàtic!

El samarità, no va passar de llarg com els altres dos, sinó que «se'n compadí» (v. 33). Així ho diu l'Evangeli: «Se'n compadí», és a dir el cor, les entranyes, se li van commoure! El cor del samarità estava en sintonia amb el cor mateix de Déu.

Acabada la paràbola, Jesús respon a la pregunta del mestre de la Llei i li diu: «Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?» (v. 36). La resposta és finalment inequívoca: «El qui el va tractar amb amor» (v. 37).

Aquesta paràbola és un regal meravellós per a tots nosaltres, i també un compromís! A cadascun de nosaltres Jesús ens repeteix el que va dir al mestre de la Llei: «Vés, i tu fes igual» (v. 37).

(Dimecres, 27 d'abril de 2016.)

Homenatge al pare Pere Martorell

En recordança agraïda al P. Pere Martorell. Tarragoní de soca-rel, però implantat a Lleida amb un èxit rotund. Per aquest motiu ha estat l'homenatge que se li va fer el dia de Sant Pere.

A l'acte, presidit pel bisbe Salvador, també hi van participar el paer en cap, el provincial dels carmelites descalços, amb el seu consell en ple i la comunitat carmelita de Lleida. També hi havien alguns familiars i nombrosos feligresos que l'estimàvem.

Tres aspectes teixien l'homenatge: el descobriment de la placa, posada a la paret i a l'entrada del santuari, l'Eucaristia i la dimensió cultural. La placa ens recorda l'egrègia figura d'aquest senzill carmelita. Es lliurà en cos i ànima no només al santuari-parròquia de Santa Teresina, sinó també a la ciutat de Lleida. I ho féu al llarg de trenta-tres anys. L'Eucaristia va ser enriquida per l'actuació de dues corals, que ompliren de goig el temple.

El vessant cultural va estar format per una combinació de diapositives i testimonis, recollint la vida i el servei del P. Pere i representant els col·lectius

dels quals ell havia format part o ajudat a fer camí. Molts d'ells van ser tocats per la seva bonhomia, la seva cultura i la seva solidaritat.

Dels valors que integraven la fotografia de l'homenatge, destaquen la senzillesa, la bondat i el tarannà de proximitat a la gent i la seva espontània solidaritat. Tot pensant en els més vulnerables li sorgien projectes en favor d'ells. Sempre proper als ancians, pare de tants joves i avi dels petits. A tots entenien i tots estaven a gust amb ell.

Gna. Ester Díaz

Solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu, titular de la Catedral

El dia 14 d'agost per la tarda i tot el dia 15 s'exposarà la imatge de la Dormició de Maria al creuer de la nau central.

Horari de Misses

Dia 14 d'agost: A les 18 h, Missa Vespertina.

Dia 15 d'agost: Festa de l'Assumpció (dissabte): A les 10 h i a les 12 h, solemne Eucaristia.

Tot seguit, processó per dins de la Catedral, finalitzant amb el cant de la Salve Regina.

A 19.30 h, Eucaristia

Onomàstica del nostre Pastor

El **dissabte 6 d'agost**, festa de la Transfiguració del Senyor, el Sr. Bisbe celebra la seva onomàstica.

Tots els felicitem i preguem per ell, perquè el Senyor el sostingui en la seva missió apostòlica.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

REFLEXIONS

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau es diu de moltes maneres (III)

Hi ha, en segon lloc, la pau de l'ànima irracional que es resol quan es satisfan les seves apetències. Mentre tenim set, no estem en pau. Mentre tenim gana, no experimentem la pau. Mentre tenim son i no podem dormir, estem en conflicte. La resposta a l'apetència genera pau, però és sempre un pau provisional, perquè, posteriorment, al cap d'un temps, no massa llarg, torna a experimentar-se la necessitat i, lògicament, el desig de resoldre-la.

Som éssers indigents i apetim allò que no posem. Aquest apetit no és propi, només, de l'ésser humà, dipositori d'una ànima racional, sinó de tot ésser viu, mogut per aquest principi de moviment que és la seva ànima.

La tercera forma de pau és la de l'ànima racional que consisteix en l'acord entre el pensament i l'acció. Una persona està en pau amb si mateixa, quan viu amb coherència, quan el pensament i l'acció tenen unitat. Aquesta coherència no és fàcil d'obtenir, però és possible si un és capaç d'exercir una autocrítica constant de la seva vida i de veure com actua i com pensa. La incoherència és motiu de conflicte. Quan una persona fa el que no diu i diu el que no fa; quan en ella no hi ha unitat de criteris, sorgeix el malestar, la culpa, la indignitat. Pot ser, fins i tot, que ningú no se n'adoni, que ningú no capti les dimensions d'incongruència que hi ha en ell, però si ell pensa i es pensa a si mateix, experimentarà sofriment espiritual. Per això, la pau de l'ànima racional és un treball ardu, perquè exigeix aquesta concòrdia entre la facultat teòrica de la persona i la facultat pràctica.

La quarta forma de pau que es deriva del quadre agustinianà és la pau entre l'home i Déu. Quan una persona viu conforme la Veu interior que el crida, quan respon a la Font d'Amor que l'empeny a estimar des de dins del seu ésser, i no s'hi resisteix, viu en pau. La pau entre l'home i Déu, no s'ha d'entendre com una obediència a Déu moguda per la por, sota l'amenaça d'un infern etern; sinó com una concòrdia entre la voluntat humana i la Voluntat de Déu que obra dins de la criatura humana.

AGENDA

Dijous, 4 d'agost:

—A les 12.30 h, Eucaristia a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs.

Dissabte, 6 d'agost.

—Transfiguració del Senyor.

Divendres, 12 d'agost:

—A les 11 h, Eucaristia a Aitona.

Aitona

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols 1696 - Pagan 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, verges i mrs.

2. ■ Dimarts [Jer 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 14,22-36]. Sant Eusebi de Vercel·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de La Mure, fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, màrtirs; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dimecres [Jer 31,1-7 / Sl: Jr 31, 10-11 / Mt 15,21-28]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filips (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; Sta. Cira, vg.

4. □ Dijous [Jer 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Divendres [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32,35-41 / Mt 16,24-28]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr. Lleida: beat Salvo Huix i Miralpeix, i companys mrs.

6. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV); sant Just i sant Pastor, noiets germans màrtirs d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdès, papa (514-523).

7. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48 (o bé més breu: 12,35-40)]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diques, màrtirs; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prevere fundador dels Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prevere carmelita.

Diuenge XVIII de durant l'any

COMENTARI

Guardeu-vos de tota ambició de riqueses

Vanitat i més vanitat deia Cohelet, el Portaveu-del-poble: l'autor, rebel enfront del sistema, vol desmuntar la falsa seguretat d'una tradició no sempre prou atenta a la vida.

La justícia de Déu és sovint un misteri, sobretot des d'una interpretació rígida de la doctrina de la retribució.

A més de preguntar-se *què en treu l'home de tot l'esforç i neguit amb què treballa sota el sol*, es mira com absurd l'herència en haver de *deixar-ho tot a un altre que no s'hi ha esforçat en res. També això és en va.*

Col 3-4 és exhortació basada en l'experiència històrica de la novetat baptismal. *Ja que heu ressuscitat amb Crist pel baptisme, cerqueu allò que és de dalt.*

La catequesi baptismal reproduceix models ètics comuns.

Fonament d'identitat cristiana és la solidaritat amb Crist, amb dinamisme vital expressat segons esquema d'espai (*de dalt - de la terra*) o de temps (*ara - en altre temps*).

El model perfecte és Crist, veritable «*home nou*» de qui el baptisme *ens revesteix* impregnant-nos del tot fins al punt que *ja no compta ser grec o jueu, esclau o lliure*, perquè de fet *Crist ho és tot i de tots amb identitat visible per l'estil de vida del cristià; és a dir, el seu «vestit».*

L'ensenyament de Jesús als *deixebles* es veu interromput per *un de la gent* que *diu a Jesús: «Mestre, convenueu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.»*

Qui m'ha encomanat a mi fer de jutge o mediador entre vosaltres? Jesús ens crida a assumir la responsabilitat concretant la fidelitat a l'Evangeli. Per això de la qüestió particular passa a l'exhortació general: *«Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses.»*

La paràbola del ric desassenyat invita a *ser ric als ulls de Déu*, presentant primer la insensatesa de qui, *amb collites tan abundants que no tenia lloc on guardar-les*, somia un projecte de llarga durada: *Construiré graners més grans tenint reserves per a molts anys i així podré reposar, menjar, beure i divertir-me.*

El projecte mereix judici contundent: *Vas errat!* Per què? Per oblidar que la vida és do de Déu. *El qui es refia de la seva gran riquesa no comprarà el dret de viure sempre i escapar-se se la mort (Sl 49,7.10).*

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Coh 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

► Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: / «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despul·lat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenueu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: «Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, divertit-te.» Però Déu li digué: «Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

► Lectura del libro del Eclesiastès (Qo 1,2;2,21-23)

Vaciedad sin sentido, dice el Predicador; vaciedad sin sentido, todo es vaciedad.

Hay quien trabaja con destreza, con habilidad y acierto, y tiene que legarle su porción al que no la ha trabajado. También esto es vaciedad y gran desgracia. ¿Qué saca el hombre de todo su trabajo y de los afanes con que trabaja bajo el sol? De día, dolores, penas y fatigas; de noche no descansa el corazón. También esto es vaciedad.

► Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia / son un ayer, que pasó; / una vela nocturna. R.

Los siembras año por año, / como hierba que se renueva: / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: ya que habéis resucitado con Cristo, buscad las cosas de arriba, donde Cristo está sentado a la diestra de Dios; pensad en las cosas de arriba, no en las de la tierra. Vosotros habéis muerto, y vuestra vida está escondida con Cristo en Dios. Cuando Cristo se manifieste, él que es vuestra vida, entonces vosotros también apareceréis con él en la gloria. Por tanto, destruid todo lo que hay de terrenal en vuestro cuerpo: la lujuria, la impureza, las pasiones, los apetitos desordenados y la avaricia que es una idolatría; No os engaños a unos a otros, pues os habéis despojado del hombre viejo con su manera de actuar para revestiros del hombre nuevo, que se renueva sin cesar a imagen de su creador hasta adquirir el conocimiento perfecto. Ya no hay distinción entre griego y judío, circunciso o incircunciso, extranjero o ignorante, esclavo o libre, sino que Cristo es todo en todos.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo uno de la gente le dijo: «Maestro, di a mi hermano que reparta la herencia conmigo». Él le respondió: «Hombre, ¿quién me ha hecho juez y repartidor entre vosotros?»

Y prosiguió: «Guardaos bien de toda avaricia; que, aunque uno esté en la abundancia, no tiene asegurada la vida con sus riquezas.»

Y les dijo una parábola: «Las fincas de un hombre rico dieron una gran cosecha. Y él pensó: ¿Qué haré, pues no tengo donde almacenar mis cosechas? Y se dijo: Destruiré mis graneros, los ampliaré y meteré en ellos todas mis cosechas y mis bienes. Luego me diré: Tienes muchos bienes almacenados para largos años; descansa, come, bebe y pásalo bien. Pero Dios le dijo: ¡Insensato, esta misma noche morirás!; ¿para quién será lo que has acumulado? Así sucederá al que amontona riquezas para sí y no es rico a los ojos de Dios.»